

Nr 75

Av herr Sjöholm, *angående restföringen av kvarstående skatt.*

Enligt 28 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 skall kvarstående skatt som överstiger 50 kronor erläggas med hälften under uppbördsterminen i mars månad och andra hälften under uppbördsterminen i maj månad. Belopp som inte erlagts under uppbördstiden uppföres i restlängd. Genomsnittligt torde omkring en halv miljon skattebetalare på detta sätt årligen bli restförda.

Förstatligandet av exekutionsväsendet fr. o. m. den 1 januari 1965 innebar bl. a. att utmätningsmansdistrikten blev avsevärt mycket större. Vidare erhålles restlängden post för post å ett s. k. blankettset innefattande bl. a. s. k. centralregisterkort och indrivningskort, av vilket det förra skall ingå i ett för samtliga för indrivning beroende medel omfattande centralregister och det senare utgöra arbetskort för vederbörande kronoassistent, som har att verkställa den exekution som kan påfordras. Antalet kort avseende restförd kvarstående skatt är synnerligen stort vid varje enskild kronofogdemyndighet, och på grund härav har vissa administrativa problem uppstått, som synes påkalla en snar lösning.

De ovan omnämnda blankettseten översändes till kronofogdemyndigheterna ordnade efter uppbördsdistrikt och debetsedelsnummer. Centralregistret måste givetvis vara ordnat efter alfabetisk ordning. Ett synnerligen tidsödande och improduktivt sorteringsarbete måste sålunda utföras vid kronofogdemyndigheten efter erhållandet av varje ny uppbördstermins restförda poster. Tillfälligt anställd personal har i många fall måst användas för detta sorteringsarbete, vilket dels krävt extra kostnader, dels medfört att kravet på noggrannhet måst eftersättas. Det är sålunda i hög grad eftersträvanvärt att detta sorteringsarbete reduceras till det oundgängligen nödvändiga. Det effektivaste och radikalaste medlet torde härvidlag vara att föranstalta om att obetald kvarstående skatt restföres å en termin i stället för som för närvarande två terminer.

Om den kvarstående skatten restfördes å endast en termin skulle automatiskt arbetsbördan avseende sorteringen reduceras med hälften. Kostnaderna skulle nedbringas och arbetsinsatsen inriktas på mera effektivitetsskapande uppgifter. Att en förändring efter dessa linjer för kronofogdemyndigheterna skulle betyda en avsevärd rationalisering är självklart.

Den här antydda förändringen skulle emellertid innebära en förenkling, en besparing och en effektivisering i hela den kedja av myndigheter som

har att taga befattning med skatters restföring. För såväl lokala skattemyndigheter som postverkets skatteavdelningar skulle i detta avseende en reduktion av arbetsinsats och kostnader med i princip hälften givetvis uppnås. Inbesparingen på grund av minskad blankettåtgång torde enbart den bli mycket betydande. Denna inbesparing slår igenom i samtliga myndighetsled.

Förändringen torde kunna ske utan märkbar olägenhet i något avseende. Den fråga som måste avgöras är huruvida restföringen av hela kvarstående skattebeloppet skall ske efter utgången av första eller andra uppbördsterminen. Väljer man andra terminen uppstår en viss försening av indrivningsarbetet beträffande första terminens poster med därav föranledd ränteförlust för statsverket. Å andra sidan skulle en bestämmelse om att försummad betalning i rätt tid av första terminen medför att även andra terminen betraktas som förfallen till betalning innebära en viss skärpning gentemot den skattebetalande allmänheten. Efter övervägande av för- och nackdelar som de skilda alternativen uppvisar har jag stannat för att förorda det förra, d. v. s. restföring efter andra terminen. Den ränteförlust som må kunna uppstå överträffas helt visst vida av den inbesparing som systemet skulle medföra. Statsverket skulle därutöver kunna kompensera ränteförlusten med att den särskilda restavgiften å restförd skatt — f. n. 4 % — höjdes något.

Motionen innebär sålunda förslag om att kvarstående skatt liksom för närvarande skall erläggas under årets två första uppbördsterminer men att restföring av ej erlagda belopp skall ske endast efter utgången av den andra terminen, varvid det sammanlagda obetalda beloppet för båda terminerna sammanslås till en restförd post.

Med återopande av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära översyn och ändring av bestämmelserna i fråga om restföringen av kvarstående skatt i syfte att sådan skatt skall restföras i allenast en post efter utgången av andra uppbördsterminen.

Stockholm den 12 januari 1966

Sten Sjöholm
